

et eensartet Flag, og det anseer jeg for at være en Gavn. Den høitærede Minister troer, at naar dette Forslag vedtages, vil Forholdet vedblive at være som det er, men dette kan jeg ikke indrømme; jeg troer, at Placaten af 17de October 1804, som vedrører Skibe paa Fart i Middelhavet, da maa falde bort. Jeg vil altsaa tillade mig at anbefale den høitærede Ministers Forslag til Vedtagelse, dog saaledes, at der ved 3die Behandling indsættes „§ 1“; thi derved ville vi opnaae, at alle Handelskibe — Skibe, som bruges til den rene Handel, men ikke Lyskibe eller Regjeringskibe — ville faae et eensartet Flag og ikke være underkastede den, som jeg vil kalde det, Uorden, hvorunder vi nu lide, idet der er forskellige danske Flag. Hvis jeg kunde faae en Erklæring fra den høitærede Minister om, at han heri er enig med mig, vilde jeg føle mig fuldkommen beroliget.

Sponneck: Jeg antager, at det høie Thing er ligesaa kjed som jeg selv af at høre Tale om Valget mellem „danske Skibstønder“ og „tons“; men da dette Spørgsmaal atter er draget ind under Discussionen, maa jeg dog tillade mig at gjøre et Par Bemærkninger derom. Det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgfreds (Berg) omtalte, hvormange fremmede Ord der fandtes paa de første Sider i det foreliggende Lovforslag; men jeg troer dog, man vil erkjende, at alle disse fremmede Ord ikke ere nye. Min Bestræbelse i denne Sag er nu ingenlunde gaaet ud paa at renske det danske Sprog — det er en Opgave, hvortil jeg hverken finder Begavelse eller Berettigelse hos mig —; men mit Endringsforslag, som blev vedtaget under den foregaaende Sags Behandling, gif ud paa at forhindre, at der til de allerede i tilstrækkelig Mængde for Haanden værende fremmede Ord søies et nyt, som navnligt ved officielt engang at være kommet ind i det danske Lovgivningsprog, maatte ventes at blive der for steds.

Finantsministeren: Jeg ønsker kun at gjøre en Bemærkning til det ærede Medlem for

Kjøbenhavns 9de Valgfreds (Tuxen), idet jeg troer, han gif ud fra en urigtig Forudsætning med Hensyn til mit Endringsforslag. Det vil nemlig ikke blive indstuds mellem det første og det andet Punktum, men det vil træde istedet for det første, der altsaa vil albeles udgaae. — Med Hensyn til det store Argument, hvormed det ærede Medlem for Kjøbenhavns 3die Valgfreds (L. C. Varsen) sluttede, nemlig de 40 Millioner Thydfere, skal jeg blot bemærke, at jeg ikke veed, om de have vedtaget et Forslag som dette. Naar Lovgivningsmagten imidlertid kommer til det Resultat, at Sagen bør afgjøres paa denne Maade, har jeg heller ikke Noget derimod; men jeg har Meget imod, at det kommer ind i denne Lov. Det er ikke ganske det Samme, enten det staaer i den tydske Handelslovbog eller i denne Lov, og det er navnlig af Hensyn til Registreringen og dens Paalidelighed, at jeg modsætter mig dette Endringsforslag.

Berg: Maa jeg bede om Ordet.

Tuxen: Maa jeg ogsaa bede om Ordet.

Formanden: Da der er flere Medlemmer, som endnu ønske at udtale sig om Sagen, og da der tillige foreligger endeel Endringsforslag til Afstemning, troer jeg det rigtigst her at standse Forhandlingerne. (Stemmer: Nei, nei!) Ja, dersom de ærede Medlemmer ønske at fortsætte Forhandlingerne, er der fra min Side Intet i Veien derfor; men jeg troede, det var overeensstemmende med Deres Ønske at standse nu. (Stemmer: Nei!) Vi fortsætte altsaa Forhandlingerne. Folkethingsmanden for Veile Amts 2den Valgfreds (Berg) har Ordet.

Berg: Som de Herrer vel nok have lagt Mærke til, siger § 17, at naar f. Ex. 1 af 10 Ciere af et Skib sælger sin Part til en Ublænding, saa skal det anmeldes for Registreringscontoiret, og Mærket: „Dansk Eienendom“